

prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central – V. Cupcea

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – Iu. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov

Î N C H E I E R E

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului
judecătoria

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari și Luiza Gafton

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Manole Alexei,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Manole Alexei împotriva lui Chihai Dumitru cu privire la înlăturarea impedimentelor în folosirea ogrăzii comune prin demolarea gardului construit neautorizat și interzicerea parcării automobilului deasupra haznalei, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată și

la acțiunea reconvențională depusă de Chihai Dumitru împotriva lui Manole Alexei cu privire la demolarea construcției neautorizate, evacuarea deșeurilor și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2018, prin care s-au respins cererile de apel declarate de Manole Alexei și Chihai Dumitru și s-a menținut hotărârea Judecătoria Orhei sediul Central din 27 iunie 2017, prin care cererile au fost respinse ca fiind neîntemeiate

c o n s t a t ă :

La 26 februarie 2016 Manole Alexei a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Chihai Dumitru cu privire la înlăturarea impedimentelor în folosirea ogrăzii comune și repararea prejudiciului moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată Manole Alexei a indicat că este proprietarul apartamentului XXXX începând cu anul 2004.

Recent a devenit vecin cu Chihai Dumitru, care a obținut dreptul de proprietate în baza unui contract din 2015 asupra apartamentului nr. 8 din aceeași casă, însă pârâtul locuiește în acest imobil încă din anul 2010.

În septembrie 2014 pârâtul a construit un gard neautorizat cu bază din beton și din plasa metalică.

Prin construirea acestui gard îi este îngrădit dreptul de proprietate, deoarece acesta se află pe terenul comun, având în vedere că apartamentele se află într-o casă comună.

Consideră că pârâtul a construit gardul abuziv, în lipsa unui consens între vecini sau vre-un act eliberat de autoritățile abilitate.

A mai concretizat că s-a adresat Inspectoratului de Poliție Orhei cu o plângere în privința acțiunilor ilegale ale pârâtului la construirea gardului din beton și plasă metalică pe terenul din ograda comună, însă organul de poliție a comunicat că nu este

competent în examinarea plângerii, considerent din care a remis petiția la Inspecția de Stat Teritorială în Construcții „Centru”, însă această instituție i-a comunicat că trebuie să se adreseze la Inspecția Ecologică de Stat Orhei.

Prin răspunsul Inspecției Ecologice de Stat Orhei din 24 noiembrie 2014, i s-a comunicat că cele indicate în demers s-au adevărit, fiind întocmit în acest sens proces-verbal cu privire la contravenție cu înaintarea prescripțiilor privind lichidarea îngrădirii.

Prin actul din 20 noiembrie 2015 și procesul-verbal cu privire la contravenție din 20 noiembrie 2015 s-a constatat faptul construirii nelegitime a unui gard de plasă metalică pe o suprafață de 40 m.p., fiindu-i acordat pârâtului termen de 30 zile pentru demolarea îngrădirii.

Pârâtul nu a executat în termen prescripțiile Inspectoratului Ecologic Orhei, fapt ce se probează prin procesul-verbal cu privire la contravenție din 11 martie 2015, deși acest proces-verbal a fost contestat de pârât, a fost menținut de instanța de judecată.

În afară de faptul că pârâtul încalcă dreptul de vecinătate, acesta îi lezează și dreptul de proprietate, deoarece dreptul de proprietate asupra ogrăzii este comun, nefiind partajat, iar prin îngrădirea unei porțiuni din aceasta i se aduce atingere dreptului la proprietate.

Ținând cont că o perioadă îndelungată de timp a fost privat de posibilitatea de a exercita pe deplin dreptul de proprietate asupra ogrăzii comune, dar și având în vedere acțiunile pârâtului și indiferența acestuia, i-au fost cauzate suferințe psihice și un prejudiciu moral, pe care îl evaluează la suma de 100 000 lei.

Manole Alexei cere obligarea lui Chihai Dumitru să înlăture impedimentele create în folosirea ogrăzii comune din LLLL prin demolarea gardului construit în ogradă și încasarea din contul pârâtului a prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei (f.d. 3-4, vol. II).

La 24 iunie 2016 Manole Alexei a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Chihai Alexei cu privire la înlăturarea impedimentelor în folosirea ogrăzii comune, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată Manole Alexei a indicat că este proprietarul YYYY, fapt ce se dovedește prin extrasul din Registrul bunurilor imobile.

Din considerentul că apartamentul în care locuiește avea veceu în curtea comună, iar în anul 2006 acesta a fost demolat, s-a adresat în instanța de judecată.

A mai concretizat că prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 26 iunie 2008, Primăria or. Orhei și Întreprinderea Municipală „Servicii Locative” au fost obligate să construiască veceu pentru apartamentul YYYY, care a și fost construit încă la 17 iulie 2009, fapt confirmat prin nota informativă din 17 iulie 2009.

Pentru veceul respectiv a fost construită o hazna în ograda comună, iar în raportul de expertiză din 27 aprilie 2016 este indicat că haznaua este parte componentă a apartamentului care-i aparține lui.

Vecinul Chihai Dumitru parchează automobilul său deasupra haznalei, creându-i astfel incomodități în folosirea acesteia, deoarece când dorește să curețe haznaua trebuie să urmărească când vecinul nu este acasă și automobilul nu este parcat.

Au fost situații, când vecinul parca mijlocul de transport deasupra haznăi și pleca, însă dânsul este persoana care răspunde de hazna.

În urma acțiunilor pârâtului, haznăua se deteriorează, fiind nevoit să suporte cheltuieli de reparație a acesteia.

A mai concretizat că s-a adresat în nenumărate rânduri pârâtului ca să nu mai parcheze automobilul deasupra haznăi, însă toate încercările s-au soldat cu eșec.

A mai indicat că s-a adresat Primăriei or. Orhei și Întreprinderii Municipale „Servicii Comunale” pentru a-i fi rezolvată problema, însă i s-a comunicat că pentru a se adresa în judecată este necesară efectuarea raportului de expertiză.

Manole Alexei cere obligarea lui Chihai Dumitru de a nu parca autovehiculul peste haznăua situată în ograda casei LLLL, care este parte componentă a apartamentului YYYY ce-i aparține, încasarea de la Chihai Dumitru în beneficiul său a prejudiciului moral în mărime de 150 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d. 2-3, vol. I).

Prin încheierea Judecătoriai Orhei din 29 iunie 2016 s-au conexas într-un singur proces cererile de chemare în judecată depuse de Manole Alexei (f.d. 33-34, vol. II).

Chihai Dumitru a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Manole Alexei cu privire la demolarea construcției neautorizate, evacuarea deșeurilor și repararea prejudiciului moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată Chihai Dumitru a indicat că Manole Alexei fiind de rând cu dânsul coposesor al terenului pentru construcții cu suprafața de 0,0337 ha cu numărul cadastral ZZZZ al cărui proprietar este Primăria or. Orhei a construit pe acest teren construcții provizorii din foi de ardezie, îngrădind cu ele o parte din teren, acest fapt fiind demonstrat și prin scrisoarea din 22 iulie 2015 semnată de Ministerul Mediului.

Ca rezultat lui Manole Alexei i s-a prescris să demoleze construcția ilicită din foi de ardezie până la 14 august 2015, prescripții care au fost ignorate.

Consideră că posedă legal terenul menționat, deoarece este aferent casei al cărei coproprietar este, iar între dânsul și Manole Alexei nu a fost stabilit modul de folosință a terenului, astfel încât ambii posedă în comun întregul teren.

Prin acțiunile ilegale, Manole Alexei, edificând foile de ardezie fără acordul său în calitate de coposesor, și fără acordul Primăriei or. Orhei, în calitate de coproprietar al terenului, îi îngrădește dreptul său de a poseda netulburat terenul.

A mai indicat că Manole Alexei a transformat o parte din teren într-o gunoiște neautorizată, unde aduce diferite crengi, pietre și alte deșeuri pe care le depozitează pe acest teren.

A mai relevat că pârâtul întreține un câine, însă nu strânge deșeurile animaliere de proveniență biologică care se formează în urma activității vitale a acestuia.

A mai concretizat că în ograda comună este construit un șopron, pe care Manole Alexei îl posedă și pe care l-a împlut cu gunoi, în rezultat fiind format un focar antisanitar, unde se adună muște, rozătoare și s-a creat un real pericol de izbucnire și răspândire a unor boli infecțioase.

Primăria or. Orhei a prescris lui Manole Alexei să facă curățenie și să nu permită acumularea deșeurilor, însă această prescripție a fost neglijată, continuând să acumuleze deșeuri.

A mai specificat că pentru încălcarea legislației ecologice, exprimate prin impurificarea terenului cu deșeuri, Inspectoratul Ecologic a întocmit în privința lui Manole Alexei proces-verbal cu privire la contravenție, fiindu-i acordat termen pentru evacuarea deșeurilor, însă nici aceste intervenții nu l-au determinat pe Manole Alexei să lichideze gunoiștea creată.

Manole Alexei contrar art. 309 Codul civil tulbură posesiunea nestingherită a terenului și îi creează impedimente în folosirea apartamentului nr. 8 din str. Vasile Lupu, 93, al cărui proprietar este.

Chihai Dumitru cere obligarea lui Manole Alexei (1) să demoleze pe cont propriu construcțiile neautorizate, construite din foi de ardezie, cu ajutorul cărora a îngrădit ilegal o parte din terenul pentru construcții cu numărul cadastral ZZZZ al cărui coposesor este, (2) interzicerea lui Manole Alexei să îngrădească careva porțiuni din terenul pentru construcții cu numărul cadastral ZZZZ sau să edifice pe acest teren careva construcții neautorizate, (3) obligarea lui Manole Alexei să evacueze deșeurile pe care le-a depozitat pe o parte din terenul cu numărul cadastral ZZZZ, precum și în șopronul său, amplasat pe acest teren, inclusiv deșeurile animaliere (biologice), provenite din activitatea vitală a câinelui, (4) obligarea lui Manole Alexei să menținută în stare sanitară satisfăcătoare terenul cu numărul cadastral ZZZZ și interzicerea depozitării deșeurilor pe teren, (5) încasarea de la Manole Alexei în beneficiul său a sumei de 5 000 lei cu titlu de compensație bănească pentru faptul că a fost nevoit mai mult de 1 an în perioada anilor 2015 – 2016 să suporte influența inadmisibilă din imobilul său și (6) compensarea cheltuielilor de judecată (f.d. 58-60, vol. II).

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei sediul Central din 27 iunie 2017 s-au respins ca fiind neîntemeiate cererile de chemare în judecată depuse de Manole Alexei și cererea de chemare în judecată depusă de Chihai Dumitru (f.d. 113, 122-125, vol. II).

La 30 iunie 2017 Manole Alexei a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 27 iunie 2017 (f.d. 116, vol. II), iar ulterior avocatul Hamureac Oxana, împuternicită prin mandatul din 08 noiembrie 2017 să acorde asistență juridică în instanța de judecată cu dreptul de a ataca hotărârea judecătorească (f.d. 84, vol. III), a depus în interesele lui Manole Alexei apel motivat împotriva aceleiași hotărâri (f.d. 5-7, vol. III).

La 19 iulie 2017 Chihai Dumitru a depus apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 27 iunie 2017 (f.d. 121, vol. II), iar la 13 noiembrie 2017 apel motivat împotriva aceleiași hotărâri (f.d. 2-3, vol. III).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 16 ianuarie 2018 a respins apelurile declarate de Manole Alexei și Chihai Dumitru și a menținut hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 27 iunie 2017 (f.d. 88-100, vol. III).

În motivarea soluțiilor instanțele de judecată au reținut că pretenția lui Manole Alexei cu privire la înlăturarea impedimentelor în folosirea ogrăzii comune din LLLL, este neîntemeiată, deoarece gardul construit din plasă metalică de Chihai Dumitru a fost demolat până la depunerea cererii de chemare în judecată.

Cu referire la pretenția lui Manole Alexei privind obligarea lui Chihai Dumitru de a nu parca automobilul peste haznaua situată în LLLL, instanțele au reținut că haznaua fiind durabil incorporată în sol, reprezintă un bun imobil, însă nu a fost înregistrat dreptul de proprietate asupra haznălei. Au mai reținut că prin raportul de expertiză din 27 aprilie 2016, întocmit de Camera de Comerț și Industrie, s-a stabilit

că haznaua construită în curte este parte componentă a apartamentului YYYY, însă raportul de expertiză a fost întocmit la cererea lui Manole Alexei la etapa prejudiciară, fără prezența lui Chihai Dumitru, fiind lipsit de exercitarea drepturilor în condițiile art. 152 alin. (1)-(3) Codul de procedură civilă.

Cu privire la acțiunea lui Chihai Dumitru, instanțele au reținut că coposesorii Manole Alexei și Chihai Dumitru folosesc terenul pentru construcții cu suprafața de 0,337 ha, cu numărul cadastral ZZZZ, care aparține cu drept de proprietate Primăriei or. Orhei. Potrivit informației eliberate de Inspectoratul Ecologic de Stat din 03 octombrie 2013 și informației eliberate de Ministerul Mediului din 22 iulie 2015, Manole Alexei a construit câteva construcții provizorii din foi de ardezie, însă conform informației eliberate de Primarul or. Orhei din 13 august 2015 s-a constatat că Manole Alexei a demolat benevol baia de vară, construită neautorizat. Chihai Dumitru nu a prezentat probe pertinente care să dovedească că pe terenul care aparține cu drept de proprietate Primăriei or. Orhei au fost ridicate construcții neautorizate și că construcțiile au fost ridicate anume de Manole Alexei.

La 27 martie 2018 Manole Alexei a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2018, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești în partea respingerii cererilor sale de chemare în judecată, emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere a pretențiilor cu menținerea hotărârilor judecătorești în partea respingerii acțiunii depuse de Chihai Dumitru.

În motivarea cererii de recurs Manole Alexei a indicat că prin raportul de expertiză din 27 aprilie 2016 s-a stabilit că haznaua construită în curte este parte componentă a apartamentului YYYY, starea căreia este nesatisfăcătoare și necesită reparație capitală, iar deteriorarea haznălei se datorează faptului că intimatul parchează automobilul deasupra acesteia.

A mai relevat că prin actul din 20 noiembrie 2015 și procesul-verbal cu privire la contravenție din 20 noiembrie 2015 s-a constatat faptul construirii nelegitime a unui gard de plasă metalică pe o suprafață de 40 m.p., fiindu-i acordat intimatului termen de 30 zile pentru demolarea îngrădirii, iar prin procesul-verbal cu privire la contravenție din 11 martie 2015 Chihai Dumitru a fost recunoscut vinovat pentru neîndeplinirea prescripțiilor în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copie de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 25 aprilie 2018 Curtea Supremă de Justiție a expediat lui Chihai Dumitru o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copie respective, însă, până la data examinării chestiunii cu privire la admisibilitatea recursului, referință nu s-a prezentat.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând argumentele invocate de Manole Alexei în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 433 lit. b) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La 22 ianuarie 2018 Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei din 16 ianuarie 2018 (f.d. 101, vol. III).

La materialele pricinii lipsesc probe care să confirme data când Manole Alexei a recepționat copia deciziei instanței de apel, considerent din care recursul declarat la 27 martie 2018 se consideră depus în interiorul termenului de 2 luni acordat de legiuitor.

În conformitate cu art. 433 lit. c) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

În speță, recursul a fost semnat de Manole Alexei, recurentul fiind partea în proces care a declanșat acțiunea, astfel încât temeiul stipulat de art. 433 lit. c) Codul de procedură civilă nu are incidență.

În conformitate cu art. 433 lit. d) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

La caz, instanța de recurs relevă că nici temeiul prevăzut de art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă nu este aplicabil.

Luând în considerare cele constatate *supra*, instanța de recurs conchide că recursul nu poate fi considerat inadmisibil în baza temeiurilor enumerate de art. 433 lit. b), c) sau d) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs la această etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, Completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul statuează că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul notează că în cererea de recurs Manole Alexei a invocat temei de declarare a recursului prevederile art. 432 Codul de procedură civilă.

Totuși, din conținutul cererii de recurs rezultă că, în mare parte, Manole Alexei a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat cu suficientă putere de convingere, iar invocarea pretinselor încălcări admise de instanța de apel nu este suficient de fundamentată.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, din motivele menționate și având în vedere că instanța de apel și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate au emis hotărâri legale, iar argumentele invocate de Manole Alexei în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Manole Alexei se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Ala Cobăneanu

Judecători

Dumitru Mardari

Luiza Gafton